МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

О. В. Шуліма
Дистрибутивно-лагове моделювання взаємозв'язку між ВНП та валовим прибутком змішаного доходу 215

В. В. Мельник
Спортивні заклади як простір фізичної та психологічної реабілітації ветеранів в умовах війни 217

А. О. Артеменко
Публічно-приватне партнерство як відповідь на виклики соціальної нестабільності 220

Д. С. Сахно
Концептуальні підходи до розробки інвестиційно-інноваційних стратегій розвитку залізничного транспорту України в умовах соціальних змін 223

С. О. Щуренко, Ю. О. Фірсова
Організаційно-економічні засади розвитку систем електронного бізнесу в роздрібній торгівлі 226

Л. Я. Шурак
Впровадження інновацій на підприємстві в умовах нестабільного ринкового середовища 229

І. В. Ляшенко, Г. О. Кришталь
Управління результатами фінансової діяльності комерційного банку 231

В. Ю. Колєчкін
Державне управління в інформаційній сфері для забезпечення сталого розвитку цифрового суспільства 233

С. В. Мікулов
Вплив штучного інтелекту на прийняття інвестиційних рішень в умовах невизначеності 235

Т. М. Іванова
Методологічні засади дослідження інтелектуально-інноваційного розвитку будівельних підприємств 237

В. П. Кириченко
Захист інформаційної інфраструктури як складова стратегії інформаційної безпеки 238

Т. В. Панова, Г. О. Кузьменко
Розвиток системи кібербезпеки в Україні в умовах зростаючих зовнішніх загрози 240

Р. В. Довгалюк, Г. О. Кузьменко
Принципи управління інформаційною безпекою 241

І. В. Малько, Г. О. Кузьменко
Історія формування поняття інформаційної безпеки 243

А. В. Величко
Змішані моделі інвестування у реконструкцію зруйнованих війною споруд 244

З огляду на вищезазначене, можна зробити висновок, що складність визначення чітких методологічних засад управління інформаційною безпекою вимагає глибокого аналізу та формування сучасної концепції. Така концепція має враховувати не лише існуючі загрози, але й технологічні перспективи, включаючи розвиток цифрових систем та космічних технологій [2].

Встановлення чіткої системи принципів управління інформаційною безпекою сприятиме підвищенню ефективності її інтеграції у соціально-економічний контекст країни. На основі таких принципів можна сформувати цілісну, системну модель інформаційної безпеки, що забезпечить її стійкість і результативність.

Джерела

1. *Наконечний В. К.* Стан розвитку управління інформаційною безпекою у світовій практиці та його вплив на економічний розвиток України. *Сучасний захист інформації*. 2015. № 4. С. 10–15.
2. *Терещенко О.* Правові аспекти забезпечення національної безпеки в Україні. *Міжнародна та національна безпека*: *теоретичні та прикладні аспекти*. 2023. URL: https://doi.org/10.31733/17-03-2023-98-99

І. В. МАЛЬКО

здобувач першого (бакалаврського) рівня освіти
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

Г. О. КУЗЬМЕНКО

PhD, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Інформаційний простір охоплює певний обсяг, що визначається кількістю доступних у конкретний момент часу матеріальних та нематеріальних об'єктів. На відміну від кіберпростору, який обмежується фізичними межами планети, інформаційний простір є практично безмежним завдяки наявності нематеріальних елементів.

Цей простір складається як з матеріальних компонентів — технічного обладнання, засобів комунікації, телекомунікаційної інфраструктури, програмних кодів і алгоритмів, — так і з нематеріальних — самої інформації, а також процесів її сприйняття, зберігання, передачі та аналізу. У даному випадку матеріальність не слід розуміти у філософському сенсі, а радше як усе, що здатне бути сприйняте через органи чуття [1].

Отже, інформаційний простір — це середовище, створене людиною з метою задоволення її інформаційних потреб, без урахування можливих негативних наслідків, які можуть виникати внаслідок його розвитку.

З урахуванням вищевикладеного, можна зробити наступні узагальнення:

- Об'єкти інформаційного простору — це не лише матеріальні чи нематеріальні системи, а й живі організми, організації та спільноти, здатні до сприйняття,

обробки, збереження та трансформації інформації. Це можуть бути як окремі особи, так і соціальні структури, держави тощо.

- Суб'єкти кіберпростору включають людей, суспільство, державні інституції та інших учасників, які мають змогу взаємодіяти з інформацією і впливати на неї.

Глибше вивчення поняття "інформаційна безпека" дозволяє розмежувати терміни "інформаційний простір" та "кіберпростір".

Під інформаційним простором розуміють форму існування сукупності матеріальних і нематеріальних елементів і процесів, що функціонують для забезпечення інформаційних потреб усіх живих істот на планеті [2].

У цьому контексті інформаційна безпека визначається як такий стан інформаційних систем, за якого мінімізуються загрози, пов'язані з порушенням доступності, цілісності та конфіденційності інформації, що передається, зберігається або обробляється в цих системах. Оскільки IT-сервіси теж є потенційно вразливими, поняття інформаційної безпеки також охоплює загрози, що можуть порушити функціонування більш складних інформаційних систем.

У німецькій концепції інформаційної безпеки наголошується на комплексності заходів, що дозволяють знизити рівень ризиків. Такий підхід є ефективним у плануванні захисних стратегій, хоча він не завжди має достатню методологічну базу для оцінки результативності впроваджених рішень [3].

Джерела

1. *Думчиков М. Є.Н.* Види органів державної безпеки. Інформаційна безпека та характеристика її компетенцій. *Європейські перспективи*. 2023. № 3. С. 222–227.
2. *Іоланда Д.* Стратегія забезпечення національної безпеки в Україні. *Теоретичні та прикладні питання державотворення*. 2023. № 29. С. 199–201.
3. *Лазарєв В.* Концептуальні основи державного управління інформаційною безпекою електронних послуг: теорія та проблеми. *Наукові перспективи*. 2023. № 6(36).

А. В. ВЕЛИЧКО

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
спеціальність 051 "Економіка",
Київський національний університет будівництва і архітектури
orcid https://orcid.org/0000-0002-2928-2393

ЗМІШАНІ МОДЕЛІ ІНВЕСТУВАННЯ У РЕКОНСТРУКЦІЮ ЗРУЙНОВАНИХ ВІЙНОЮ СПОРУД

Повномасштабна війна в Україні призвела до масштабних руйнувань об'єктів інфраструктури, житлового фонду, закладів охорони здоров'я, освіти, культури, промисловості. Відбудова країни потребує значних ресурсів, ефективної інституційної координації та нових підходів до фінансування. У цьому контексті концепція змішаного інвестування (blended finance) постає як інноваційна модель фінансового забезпечення, що дозволяє акумулювати ресурси з різноманітних джерел, враховуючи інтереси усіх залучених сторін.